

BASÍLICA
SANTA
MARIA
DEL PI

**AHIR,
AVUI,
DEMÀ**

Núm.

686

**26
gener
2014**

El testimoniatge

Gaietà de Casacuberta, rector

1. Durant segles, el llatí va ser la llengua de la litúrgia i no deixava que els cristians coneguessin la Paraula de Déu, l'Antic Testament i el Nou. Quan el Concili Vaticà II va donar pas a les nostres llengües, tot era nou. Els predicadors, pel que recordo, parlaven molt de Déu -i això era per a mi una mica abstracte- i de la moral -que jo pensava que no era el més important-. A poc a poc, el discurs eclesial es va anar centrant en el més essencial: Jesús és Crist.

2. S'ha de reconèixer que molts cristians coneixen poc a Jesús el Crist. No els atrau prou, no els sedueix... i pot arribar així a ser desconegut. A vegades em pregunto: Què s'ha donat a les escoles cristianes, a les catequesis o a les predicacions? Han portat a conèixer el Crist Jesús i a estimar-lo? Què ens queda de les nostres Eucaristies si no ens ajuden a combregar amb Ell i a seguir-lo?

Els que coneixen a Crist Jesús tenen una experiència d'amor, de saber-se estimats, d'intentar col·laborar amb el seu projecte, el Regne, tenen una experiència veritable d'Ell en les seves vides i el segueixen de prop.

3. La fe cristiana neix d'un encontre, d'una trobada viscuda per homes i dones concrets. Diu l'Evangeli de Joan:

"L'endemà Joan Baptista era novament allà amb els seus deixebles; i fixant-se en Jesús que passava digué: Mireu l'Anyell de Déu. Els dos deixebles, el sentiren parlar així i van seguir a Jesús. Jesús es girà i, veient que el seguien els digué: Què voleu? Ells li respongueren: Mestre, on us allotgeu? Els digué: Veniu i ho veureu. Hi anaren, doncs, veieren on s'allotjava i es van quedar amb Ell aquell dia. Eren cap a les quatre de la tarda... Andreu, el germà de Simó Pere, era un dels dos que havia sentit el que digué Joan Baptista. El primer amb qui es va trobar fou Pere i li digué: Hem trobat el Messies" (Jo. 1,35-42).

Aquest i d'altres que s'hi afegiren van conuiu amb Jesús un temps llarg. No l'entenien de cop, els calia temps. La seva fe es va anar despertant a poc a poc amb dubtes i pors. A l'hora de la Passió el van abandonar, i Pere el va

negar i va dir que no el coneixia. Però Jesús no els va deixar i després de la mort en Creu se'ls va fer present i van experimentar que vivia. Aquestes tres experiències, conviure amb Ell, la nit fosca del pecat i veure'l viu són l'experiència fonamental que ens han transmès. El cristianisme no és un llibre o una doctrina. El cristianisme és una experiència d'enamorament, és experimentar com el Crist ens estima, i aquesta experiència es contagia de generació en generació fa uns dos mil anys.

4. Els apòstols no feien proselitisme... expressaven una experiència que els va canviar la vida. Són per a nosaltres els testimonis únics. Sense els seus testimonis no haguéssim conegut a Crist Jesús; ningú no el troba sol.

5. Ara, a Europa, hi ha una crisi de la transmissió de la fe rebuda. Si hem experimentat aquest amor ens cal esdevenir testimonis, contagiar la fe que ens fa cristians.

Pau ho viu així i per això ho pot contagiar al món pagà: “Ja no sóc jo qui visc; és Crist qui viu en mi” (Ga. 2,20).

40è aniversari de l'Esplai

1. El gran escriptor cristià Graham Greene té un llibre titulat *L'home acabat*. Es refereix a una primera crisi, en la que l'home, a l'arribar als quaranta anys, ja descobreix que no és el millor i que tots els somnis de la joventut no seran realitzables. Però les crisis humanes són de fet un trampolí per avançar... L'Esplai ha passat per crisis de manca d'infants en un barri on n'hi ha pocs. Ara, al celebrar aquests quaranta anys, hem trobat solucions. Per a mi, els 40 anys de l'Esplai ja són més importants que els de la novel·la de Greene. El número 40 el lligaré a l'Esplai del Pi.

2. Tot el que es fa aquí és una Bona Notícia, és a dir, Evangeli viscut. Aquesta és la meua lectura “creient” del que és l'Esplai.

3. Què més puc demanar si aquest espai del nostre jardí és un espai de felicitat! Efectivament veig que els nens i nenes que aquí hi juguen són feliços. Els monitors són tan feliços com ells, s'ho passen bé fent aquest important servei a nens i nenes.

Monitors: esteu donant el millor que teniu. Veig també els pares molt contents. Per a mi, aquesta felicitat és un tast de cel.

Què més podem demanar d'aquest espai? Lloc de felicitat, d'educació, de fer dones i homes lliures, ciutadans per al futur i alguns d'ells il·lusionats per ser algun dia monitors com els seus.

Gràcies per deixar-me dir aquestes coses que em surten del cor.

Gaietà

Pregó d'inauguració del 40è. (part 1)

Aquest curs el nostre Esplai celebra el 40è Aniversari de la seva fundació, impulsada pel llavors rector Mn. Campo, pel seu vicari Mn. Rosend i pel grup de joves de la parròquia. Mirant enrere, ja hi ha una bona perspectiva i els caps dels qui l'any 1973 eren nens, ara, amb sort, ja blanquegen.

Per commemorar com cal aquesta efemèride, l'actual Equip de Monitors ha programat un seguit d'activitats que podeu consultar al blog de l'Esplai <http://quarantedelpi.blogspot.com.es/>.

El passat dissabte, 18 de gener es va fer el primer dels actes d'aquesta celebració, que va consistir en un pregó llegit per monitors actuals però redactat a parts per quatre ex-monitors, a càrrec cadascun d'ells del decenni en que varen exercir. Us passem a continuació aquests nostàlgics escrits que traspuen clarament l'amor que mantenen per l'Esplai tots els qui n'han format part.

1a. dècada Corria el curs de 1973-74 i la Comunitat del Pi era força gran i amb moltes inquietuds. Eren moments polítics difícils i la gent tenia ganes de fer i canviar les coses i al Pi es materialitzaven les diferents formes d'expressió. Hi havia moltes famílies amb fills que participaven en diverses activitats: grups de matrimonis, d'evangeli, excursions, grups de joves... però hi mancava alguna cosa pels infants.

En aquells moments el rector era Mossèn Josep Campo i el vicari Mossèn Rosend Ametller. Ells dos van demanar-li a un jove del barri, en Josep-Enric Parellada, ara monjo de Montserrat, que s'encarregués de crear un grup per atendre els nens. Els monitors vam sortir bàsicament del grup de joves, a més dels amics i familiars interessats. A partir d'aquests moments es va començar a gestar l'Esplai del Pi. Al principi aquest es va dir Agrupament Escolta del Pi i volia seguir els passos dels escoltes de l'època, però poc a poc es va anar marcant una línia pròpia com esplai cristià.

Ens trobàvem els dissabtes als locals del pis de dalt de Cardenal Casañas, on ara hi ha la sala de Sant Josep Oriol, fèiem sortides d'un o dos dies i les colònies eren en cases d'algun conegut que ens les deixaven sense pagar per abaratir al màxim l'estada. I així, a poc a poc i amb moltes ganes, va ser com es va engegar l'Esplai.

Com que eren temps políticament molt convulsos, es va haver de fer una pausa. Però la llavor ja estava sembrada i aquells primers nens que havien participat de l'Esplai van agafar el testimoni i ho van tornar a emprendre, amb molta empenya i il·lusió.

Elisenda Traver, primera dècada de l'Esplai.

2a. dècada 40 anys de l'Esplai! Això vol dir que ens fem grans...

El cert és que si esborrés l'Esplai i la Parròquia de la meva vida, hi quedaria un bon esvoranc...

Al Pi hi he passat la meva infantesa, l'adolescència, i encara avui, quan entro al Pi, sento que sóc a casa!

Són molts els records d'infantesa al Pi: de ben petit, les rotllanes al teatre i les piruletes d'en Joan Codinac, les corals de l'Albert Mallol, i fins i tot la caçadora taronja d'en Manel a les excursions! Els pastorets, les vetllades teatrals de la Festa Major, i més tard les intendències a colònies, les reunions de monitors, del MCEC.... Van ser anys en què molts monitors i monitores em van ajudar a créixer com a persona i que de ben segur m'han deixat la seva empremta.

D'aquestes parets també han nascut els llaços d'amistat dels qui avui són els meus amics, amb ells tan sols hem canviat excursions per suculents dinars o sopars amb els nostres fills.

I fent memòria enrere, m'adono que sempre algun dels germans ha estat rondant pel Pi en algun moment de les quatre dècades de l'Esplai. Ara, igualant en Santiago Segura, podem dir que ja estem preparats per la cinquena!!! Per molts anys!!!

Carles Torrente, segona dècada de l'Esplai

(continuarà)

Conferència

El proper dijous 30 de gener, a dos quarts de nou del vespre i a la cripta, tindrà lloc la **segona conferència** del cicle lligat a l'exposició **SANTA MARIA DEL PI 1714, una comunitat assetjada**.

La conferència, a càrrec del **Doctor Josep Dolcet**, versarà sobre **La música a Barcelona en temps de la cort de Carles d'Àustria**.

Horari de misses

DIES FEINERS
19:00 a la Capella de la Sang
DISSABTES
16:30 a la Capella de la Sang
18:30 a la Basílica
20:00 a la Capella de la Sang
DIUMENGES
12:00 a la Capella de la Sang
13:00 (en castellà) a la Capella de la Sang
20:00 a la Capella de la Sang

On som?

BASÍLICA
Plaça del Pi, 7
SAGRISTIA I DESPATX
Placeta del Pi, 4
LOCALS PARROQUIALS
Cardenal Casañas, 16
08002, Barcelona
Tel. 93 318 47 43
info@basilicadelpi.com

Despatx parroquial

El despatx parroquial és l'indret d'acollida de la parròquia on us atendrem a qualsevol hora. Per les gestions administratives relacionades amb els sacraments, l'horari establert és el següent: Dilluns i dimecres de 18:00 a 20:00.
dparroquial@basilicadelpi.com